

**УХВАЛА
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Спільного підприємства „Полтавська газонафтова компанія“ щодо відповідності Конституції України (конституційності) підпункту 78.1.21 пункту 78.1 статті 78, пункту 125¹.1, абзацу третього пункту 125¹.4 статті 125¹ Податкового кодексу України, підпункту 141.4.2 пункту 141.4 статті 141 Податкового кодексу України в редакції Закону України „Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо покращення інвестиційного клімату в Україні“ від 21 грудня 2016 року № 1797–VIII

Київ
13 травня 2026 року
№ 117-1(I)/2026

Справа № 3-70/2026(161/26)

Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Філюка Петра Тодосьовича – головуючого,
Кичуна Віктора Івановича – доповідача,
Совгирі Ольги Володимирівни,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Спільного підприємства „Полтавська газонафтова компанія“ щодо відповідності Конституції України (конституційності) підпункту 78.1.21 пункту 78.1 статті 78, пункту 125¹.1, абзацу третього пункту 125¹.4 статті 125¹ Податкового кодексу України, підпункту 141.4.2 пункту 141.4 статті 141 Податкового кодексу України в редакції Закону України „Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо покращення інвестиційного клімату в Україні“ від 21 грудня 2016 року № 1797–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 5–6, ст. 48).

Заслухавши суддю-доповідача Кичуна В.І. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1 Спільне підприємство „Полтавська газонафтова компанія“ (далі – Підприємство) звернулося до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність Конституції України (конституційність) підпункт 78.1.21 пункту 78.1 статті 78, пункт 125¹.1, абзац третій пункту 125¹.4 статті 125¹ Податкового кодексу України (далі – Кодекс), підпункт 141.4.2 пункту 141.4 статті 141 Кодексу в редакції Закону України „Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо покращення інвестиційного клімату в Україні“ від 21 грудня 2016 року № 1797–VIII (далі – Закон).

Оспорюваними приписами Кодексу визначено:

– документальна позапланова перевірка здійснюється у разі коли контролюючим органом після проведення документальної планової перевірки або документальної позапланової перевірки отримано інформацію та/або документи від іноземних державних органів, які стосуються питань, що були охоплені під час попередніх перевірок платника податків та свідчать про порушення платником податків податкового, валютного та іншого законодавства, контроль за яким покладено на контролюючі органи; така перевірка проводиться виключно щодо питань, що стали підставою для проведення такої перевірки (підпункт 78.1.21 пункту 78.1 статті 78);

– ненарахування та/або неутримання, та/або несплата (неперерахування), та/або нарахування, сплата (перерахування) не в повному обсязі податків платником податків, у тому числі податковим агентом, до або під час виплати доходу на користь нерезидента або іншого платника податків, а також нерезидентом, на якого покладено обов'язок сплачувати податок у порядку, встановленому розділом III Кодексу, тягнуть за собою накладення штрафу в

розмірі 10 відсотків суми податку, що підлягає нарахуванню та/або сплаті до бюджету (пункт 125¹.1 статті 125¹);

– відповідальність за погашення суми податкового зобов'язання або податкового боргу, що виникає внаслідок вчинення таких дій, та обов'язок щодо погашення такого податкового боргу, у тому числі пені, покладається на податкового агента; при цьому платник податку – отримувач таких доходів звільняється від обов'язку погашення такої суми податкових зобов'язань або податкового боргу, крім випадків, встановлених розділом IV Кодексу (абзац третій пункту 125¹.4 статті 125¹).

Підпунктом 141.4.2 пункту 141.4 статті 141 Кодексу в редакції Закону встановлено, що резидент або постійне представництво нерезидента, що здійснюють на користь нерезидента або уповноваженої ним особи (крім постійного представництва нерезидента на території України) будь-яку виплату з доходу з джерелом його походження з України, отриманого таким нерезидентом від провадження господарської діяльності (у тому числі на рахунки нерезидента, що ведуться в національній валюті), утримують податок з таких доходів, зазначених у підпункті 141.4.1 цього пункту, за ставкою в розмірі 15 відсотків (крім доходів, зазначених у підпунктах 141.4.3–141.4.6 та 141.4.11 цього пункту) їх суми та за їх рахунок, який сплачується до бюджету під час такої виплати, якщо інше не передбачено положеннями міжнародних договорів України з країнами резиденції осіб, на користь яких здійснюються виплати, що набрали чинності.

Підприємство вважає, що оспорювані приписи Кодексу, Кодексу в редакції Закону суперечать частині першій статті 8, частині першій статті 19, частині четвертій статті 41, частині першій статті 58, частині другій статті 61, частині першій статті 62, статті 67 Конституції України.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України керується таким.

2.1. Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ суб’єктом права на конституційну скаргу є особа, яка вважає, що застосований в остаточному судовому рішенні в її справі закон України (його окремі приписи) суперечить Конституції України (абзац перший частини першої статті 56).

Остаточним судовим рішенням у справі Підприємства є постанова Касаційного адміністративного суду у складі Верховного Суду від 23 грудня 2025 року, в якій суд касаційної інстанції застосував лише пункт 125^{1.1} статті 125¹ Кодексу та підпункт 141.4.2 пункту 141.4 статті 141 Кодексу в редакції Закону, а підпункт 78.1.21 пункту 78.1 статті 78, абзац третій пункту 125^{1.4} статті 125¹ Кодексу не застосовував.

З огляду на наведене Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України висновує, що згідно з абзацом першим частини першої статті 56 Закону України „Про Конституційний Суд України“ Підприємство не є суб’єктом права на конституційну скаргу в частині відповідності Конституції України (конституційності) підпункту 78.1.21 пункту 78.1 статті 78, абзацу третього пункту 125^{1.4} статті 125¹ Кодексу, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі відповідно до пункту 1 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – звернення до Конституційного Суду України неналежним суб’єктом.

2.2. Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих приписів) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб’єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга є прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим, зокрема, статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

Аналіз змісту конституційної скарги свідчить, що аргументація Підприємства щодо невідповідності Конституції України (неконституційності)

пункту 125¹.1 статті 125¹ Кодексу, підпункту 141.4.2 пункту 141.4 статті 141 Кодексу в редакції Закону фактично зводиться до незгоди із особливостями нормативного регулювання податкових відносин в Україні та із судовими рішеннями в його справі, що не можна вважати обґрунтуванням тверджень щодо неконституційності оспорюваних приписів Кодексу, Кодексу в редакції Закону.

Отже, Підприємство не дотримало вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі в цій частині згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 62, 77, 83, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

п о с т а н о в и л а :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Спільного підприємства „Полтавська газонафтова компанія“ щодо відповідності Конституції України (конституційності) підпункту 78.1.21 пункту 78.1 статті 78, абзацу третього пункту 125¹.4 статті 125¹ Податкового кодексу України на підставі пункту 1 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – звернення до Конституційного Суду України неналежним суб’єктом; пункту 125¹.1 статті 125¹ Податкового кодексу України, підпункту 141.4.2 пункту 141.4 статті 141 Податкового кодексу України в редакції Закону України „Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо покращення інвестиційного клімату в Україні“ від 21 грудня 2016 року № 1797–VIII на підставі пункту 4

статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ПЕРША КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**